

лъмо, защото бѣше много подута. Гледахъ съ учудване торбата и се мъчехъ да отгатна, какво има вътре и защо е кървава.

Подпоручикътъ забяляза това, погледна ме съ голѣмитѣ си влажни очи и рече:

— Това сж щъркелитѣ. Два-та злочести щъркели — герои. Заповѣдахъ снощи да ги свалятъ отъ гнѣздото и решихъ да ги погребатъ да главата на нашия пръвъ другаръ. Герои — нека при герой да почиватъ.

— А малкитѣ щъркелчета? — попитахъ неволно азъ.

— Тѣхъ пратихъ въ лазарета да ги отгледатъ.

Последние напустнахме Сѣресъ.

Мина, колко мина, започнаха да се връщатъ въ ротата нѣкои отъ нашитѣ леко ранени другари. Отъ тѣхъ научихме, че всички въ лазарета знаели за участъ-

та на малкитѣ щъркелчета и че раненитѣ войници съ голѣма любовъ ги хранѣли и се забавлявали съ тѣхъ. А единъ умникъ

нарисуваха по бѣлитѣ имъ крила по единъ голѣмъ червенъ кръстъ и ги кръстили Крилатитѣ санитары.

Е. Кювлевъ.

ПЕТЛЕШКОВЪ

Ти бѣше скромень, неизвестень, порастна волень и великъ и после въ вихѣра безумень загина като мъченикъ.

За тебъ легендата говори, какъвъ незнаень бѣ юнакъ, за правда, истина и вѣра издигналъ пушка и байракъ.

Ти бѣше скромень, неизвестень, порастна волень и великъ и после въ вихѣра безумень загина като мъченикъ.

Родина — горестна и тѣжна — ще помни сетния ти день и тия пламъци зловещи, въ които бѣше заплениень.

Минаха робскитѣ години и друго време днесъ цѣвти, но все тѣй хората сж тѣжни и все тѣй слънцето трепти.

Свѣтломиръ Пеневъ.